

LISTOPAD 2025

Dvě smutné zprávy z listopadu:

Zemřel jeden klient stacionáře. Šlo o rychlý konec. Ve čtvrtek nám manželka napsala, že v pátek nepřijde, protože ho veze sanitka do nemocnice. A v pondělí nám napsala, že v neděli zemřel.

Druhá smutná zpráva se týká obyvatelky penzionu. Během jednoho víkendu několikrát spadla a pohotovostní služba ji musel zvedat. Pokračovalo to tak i v týdnu. Nakonec jsme se ve čtvrtek rozhodli zavolat sanitku, abychom nic nepodcenili.

Ukázalo se, že to bylo na místě. V nemocnici zjistili zápal plic. Navíc se přidala bolest kolena, která jí prakticky znemožňovala chodit. Proto byla po залечení zápalu plic přemístěna na následnou péči a do Horizontu se letos už nevrátí.

Personálně jsme byli oslabeni, protože Jana byla pořád v lázních. Vrátila se k nám až 18.11. Zvládli jsme to bez ní, ale chyběla nám. Takže jsme ji uvítali vskutku radostně.

V listopadu měli narozeniny dvě klientky stacionáře. Obě dostali památeční arch s fotografiemi. A samozřejmě byly dortíky a koňáček.

Další výročí, které jsme si připomněli, byl 17. listopad. Také jde o jakési „narozeniny“ a to naší svobody. Leckdo může mít k aktuálnímu stavu naší vlasti

výhrady. Ale aspoň své výhrady – vůči vládě a jejím představitelům, režimu a společenským nešvarům atd. může vyjadřovat beze strachu z vězení, šikany v práci, hrozbám, že se děti nedostanou na školu atd. Abychom si atmosféru před listopadem připomněli, zahráli jsme si dvakrát

stolní hru „Stavíme Stalinův pomník“. Oslovovali jsem se při tom soudruhu a soudružko a báječně jsme se při tom pobavili. Ale vrátit by to (doufám) nikdo nechtěl.

V prosinci tomu bude 5 let, co nám reklamní agentura Kompakt z Pardubic půjčila auto, kterým jsme pak pilně vozili klienty. Zápůjční doba je pevně stanovena na pět let a prodloužení Kompakt nedělá. Nabídli nám odkoupení auta za příznivou cenu. Bez auta se neobejdeme a když jsme se rozhlíželi po podobném autě na internetu, tak jsme zjistili, že nabídka je opravdu výhodná. Nezbylo nám tedy než na ni kývnout.

Shodou okolností se nám v listopadu ozvala paní Procházková. Rodinná firma založená jejím nebožtíkem manželem dobře prosperuje a z výdělků může podporovat různé charitativní organizace. Paní Procházková se rozhodla podpořit nějakou organizaci pomáhající seniorům a našla si nás. Její příspěvek nám velmi pomůže a použijeme jej na koupi auta. Jsme jí i její rodině opravdu MOC vděční.

V průběhu měsíce všechny kolegyně s klientkami horlivě pekly cukroví. Tentokrát nikoli na prodej. Obvyklou dílničku adventních věnců a následný prodej našich výrobků (včetně cukrářských) ve stánku při otevření suchdolského betléma jsme letos museli ožet. Ale přesto bylo pečení cukroví nutností – jednak na naši předvánoční besídku a za druhé jej dámy rády konzumují. A jak známo – bez práce nejsou koláče (ani cukroví).

Dvakrát si s námi přišly hrát děti – tentokrát z Lysolajské školy. Ozvala se nám jedna paní učitelka s návrhem na spolupráci. Domluvili jsme se na dvojím herní dopoledni. Vždy v pátek přišla skupina třetáků. Ke každému stolu jsme posadili nějaké naše klientky a nějaké děti a dali před ně různé hry. Po chvíli jsme hry přenesly na jiné stoly, takže si každý mohl vyzkoušet všechno. Hry děti zaujaly a děti zase zaujaly naše klientky. Dětská energie, bezprostřednost a veselí je vždy potěší a „nakazí“.

V listopadu jsme se neobvykle vydali ještě na výlet. Naskytla se nám

neodolatelná příležitost navštívit zámek Velslavín a shlédnout tam divadelní představení. Nabídla nám to bývala kolegyně Drahomíra, která nás stále zásobuje zajímavými kulturními typy. „Laskavé divadlo“, ve kterém působí, napsalo a nacvičilo hru „Srdce Veleslavína“, v němž hraje zámek roli centra, které propojuje osudy několik zajímavých osobností. Nejznámější je

pro nás Alice Masaryková, která se tam léčila v době, kdy na zámku bylo plicní sanatorium. Ale světově nejznámější osobností, která na zámku pobývala, byl básník R. M. Rilke. Ve hře proto samozřejmě nemohly chybět jeho verše.

Po představení nám tamní správce udělal zajímavý výklad o zámku a mohli jsme si ho projít. V současné době není většinou využitý. Jen parta nadšenců se ho snaží oživit a udělat z něj jakési komunitní centrum pro Prahu 6 a pořádají tam různé zajímavé akce. Jako právě třeba vystoupení Laskavého divadla.

Kulturní akce pro seniorskou veřejnost jsme tu měli v listopadu 4.

Hned na začátku měsíce přišla Kseniia Nykyforenko a zahrála nám na piano. Všechny nadchla a dojala. Je to mladá ukrajinská umělkyně, která do Čech přišla po napadení Ukrajiny soudruhům Putinem. A měla to štěstí, že se setkala s profesorem Petrem Šeflem, který se ujal rozvíjení jejího talentu.

O týden později byla další hudební akce. Zatímco Kseniia tu byla už po druhé, tak Marie Kozáková si tu odbyla svou premiéru. A určitě si ji sem někdy pozveme zase. Je vystudovaná zpěvačka. Dále umí hrát na piano, takže se může sama doprovázet. Zazpívala nám něco „klasičtějšího“, ale pak došlo i na lidovky, které jsme si mohli zazpívat s ní. Bylo to fajn, takže doufáme, že do roka do dne na viděnou.

Pravidelnými listopadovými hosty jsou Josef Jánský a Bohumil Sommer ze spolku Historie Suchdola. Letos si pro nás připravili povídání o Sokole na Suchdole. Jako všude jinde, byl Sokol nejen tělocvičným hnutím, ale také velmi přispíval ke spolkovému, dnes bychom řekli komunitnímu, životu v obcích. A také je příkladem to, co lidé

dokážou, když se pro něco nadchnou. Vždyť většinu sokoloven a hřišť si sokolové stavěli sami, bez různých dotací a grantů. Pořádali lidové slavnosti, besídky, akademie, představení pro veřejnost, dožínky atd. Z toho všeho nám pánové Sommer a Jánský promítali fotografie a přinesli různé letáky i jakýsi ručně psaný komix. Většina zúčastněných Sokolem tak či onak prošla, takže vyprávění a fotky vyvolalo spoustu vzpomínek na jejich sokolská léta.

A v posledním listopadovém týdnu – to už se blížil advent – tu měla nejnovější obyvatelka Horizontu, paní Špaková povídání o Bibli. Je farářkou CČSH

takže je jasné, že ke Knize knih má vřelý vztah. A tím se snažila „nakazit“ i ostatní. Přišlo pár jejích přátel, ale většina z publika je bohužel Biblí zcela netknutých. A právě takovým paní farářka své vyprávění adresovala. Kéž by aspoň někoho z nich její povídání inspirovalo k tomu, aby doma Bibli otevřel a četl.

A na samém konci listopadu k nám přijel bílý kuň a zalehl nám celý dvůr. Ale moc dlouho nevydržel.

